ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 416/2010 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Μαΐου 2010

για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ([1]), και ιδίως το άρθρο 74,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 παραθέτει τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού. Το παράρτημα II περιλαμβάνει τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών των κρατών μελών που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εξέταση των αιτήσεων κήρυξης της εκτελεστότητας. Το παράρτημα III παραθέτει τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων μπορούν να ασκηθούν ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων κήρυξης της εκτελεστότητας.

(2) Τα παραρτήματα I, II και III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 τροποποιήθηκαν επανειλημμένα και τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 280/2009 της Επιτροπής ([2]) προκειμένου να περιλάβουν τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας, τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών και τις διαδικασίες άσκησης ενδίκων μέσων.

(3) Τα κράτη μέλη κοινοποίησαν στην Επιτροπή συμπληρωματικές τροποποιήσεις των καταλόγων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I, II και III. Κατά συνέπεια κρίνεται σκόπιμο να δημοσιευτούν ενοποιημένες εκδόσεις των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα αυτά.

(4) Η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 4 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ([3]), δεν συμμετέχει στην έκδοση τροποποιήσεων του κανονισμού «Βρυξέλλες I» και οι τροποποιήσεις αυτές δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στη Δανία.

(5) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I έως III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 αντικαθίστανται από τα αντίστοιχα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 12 Μαΐου 2010.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

José Manuel BARROSO

([1]) ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 93 της 7.4.2009, σ. 13.
([3]) ΕΕ L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2

— στο Βέλγιο: τα άρθρα 5 έως 14 του νόμου της 16ης Ιουλίου 2004 σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο,

— στη Βουλγαρία: το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου,

— στην Τσεχική Δημοκρατία: το άρθρο 86 του νόμου αριθ. 99/1963 Coll., Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (*občanský soudní řád*), όπως τροποποιήθηκε,

— στη Γερμανία: το άρθρο 23 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zivilprozessordnung*),

— στην Εσθονία: το άρθρο 86 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

— στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

— στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα (*Code civil*),

— στην Ιρλανδία: οι διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία θεμελιώνεται σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στην Ιρλανδία,

— στην Ιταλία: τα άρθρα 3 και 4 του νόμου 218 της 31ης Μαΐου 1995,

— στην Κύπρο: το άρθρο 21 παράγραφος 2 του περί δικαστηρίων τροποποιηθέντος νόμου αριθ. 14 του 1960,

— στη Λεττονία: το άρθρο 27 και οι παράγραφοι 3, 5, 6 και 9 του άρθρου 28 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Civilprocesa likums*),

— στη Λιθουανία: το άρθρο 31 του Αστικού Κώδικα (*Civilinio proceso kodeksas*),

— στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα (*Code civil*),

— στην Ουγγαρία: το άρθρο 57 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13 του 1979 περί Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

— στη Μάλτα: τα άρθρα 742, 743 και 744 του Κώδικα Οργάνωσης και Πολιτικής Δικονομίας - Κεφάλαιο 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12*) και το άρθρο 549 του Εμπορικού Κώδικα - Κεφάλαιο 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13*),

— στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (*Jurisdiktionsnorm*),

— στην Πολωνία: το άρθρο 1103 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Kodeks postępowania cywilnego*),

— στην Πορτογαλία: Το άρθρο 65 παράγραφος 1α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Código de Processo Civil), στο μέτρο που ενδεχομένως περιλαμβάνει υπέρμετρες βάσεις δικαιοδοσίας, όπως αυτή των δικαστηρίων του τόπου στον οποίο ευρίσκεται το υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση (εφόσον είναι εγκατεστημένα στην Πορτογαλία) όταν η επίδοση απευθύνεται στην κεντρική διοίκηση (η οποία ευρίσκεται στην αλλοδαπή) και το άρθρο 10 του Κώδικα Εργατικής Δικονομίας (Código de Processo do Trabalho), στο μέτρο που ενδεχομένως περιλαμβάνει υπέρμετρες βάσεις δικαιοδοσίας, όπως αυτή των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του ενάγοντος σε αγωγές που αφορούν ατομικές συμβάσεις εργασίας που ασκούνται από εργαζόμενο εις βάρος του εργοδότη,

— στη Ρουμανία: τα άρθρα 148-157 του νόμου αριθ. 105/1992 περί των σχέσεων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου,

— στη Σλοβενία: το άρθρο 48 παράγραφος 2 του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και της σχετικής διαδικασίας (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) σε συνδυασμό με το άρθρο 47 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravdnem postopku*) και το άρθρο 58 του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και της σχετικής διαδικασίας (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravdnem postopku*),

— στη Σλοβακία: τα άρθρα 37 έως 37ε του νόμου αριθ. 97/1963 σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τους σχετικούς κανόνες διαδικασίας,

— στη Φινλανδία: οι παράγραφοι 1 και 2 του τμήματος 18(1) του κεφαλαίου 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

— στη Σουηδία: η πρώτη πρόταση της πρώτης παραγράφου του τμήματος 3 του κεφαλαίου 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*rättegångsbalken*),

— στο Ηνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:

α) στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο που επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο κατά τη διάρκεια της προσωρινής παρουσίας του στο Ηνωμένο Βασίλειο ή

β) στην ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου στο Ηνωμένο Βασίλειο

γ) στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες αρχές στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις του άρθρου 39 είναι τα ακόλουθα:

— στο Βέλγιο το «*Tribunal de première instance*», ή το «*rechtbank van eerste aanleg*», ή το «*erstinstanzliches Gericht*»,

— στη Βουλγαρία, το «*окръжния съд*»,

— στην Τσεχική Δημοκρατία, το «*okresní soud*» ή «*soudní exekutor*»,

— στη Γερμανία,

α) ο πρόεδρος τμήματος του «Landgericht»·

β) ο συμβολαιογράφος κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας δημοσίου εγγράφου·

— στην Εσθονία, το «*maakohus*» (επαρχιακό δικαστήριο),

— στην Ελλάδα, στο «*Μονομελές Πρωτοδικείο*»,

— στην Ισπανία, το «*Juzgado de Primera Instancia*»,

— στη Γαλλία:

α) ο «*greffier en chef du tribunal de grande instance*»·

β) ο «*président de la chambre départementale des notaires*» στην περίπτωση αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας συμβολαιογραφικής πράξης·

— στην Ιρλανδία, το «*High Court*»,

— στην Ιταλία, το «*corte d'appello*»,

— στην Κύπρο, το «*Επαρχιακό Δικαστήριο*» ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το «*Οικογενειακό Δικαστήριο*»,

— στη Λεττονία, το «*rajona (pilsētas) tiesa*»,

— στη Λιθουανία, το «*Lietuvos apeliacinis teismas*»,

— στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του «*tribunal d'arrondissement*»,

— στην Ουγγαρία, το «*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*», και στη Βουδαπέστη το «*Budai Központi Kerületi Bíróság*»,

— στη Μάλτα, το «*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*» ή το «*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «*Reġistratur tal-Qorti*» μετά από παραπομπή του «*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*»,

— στις Κάτω Χώρες, το «*voorzieningenrechter van de rechtbank*»,

— στην Αυστρία, το «*Bezirksgericht*»,

— στην Πολωνία, το «*sąd okręgowy*»,

— στην Πορτογαλία, το «*Tribunal de Comarca*»,

— στη Ρουμανία, το «*Tribunal*»,

— στη Σλοβενία, το «*okrožno sodišče*»,

— στη Σλοβακία, το «*okresný súd*»,

— στη Φινλανδία, στο «*käräjäoikeus/tingsrätt*»,

— στη Σουηδία, το «*Svea hovrätt*»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και Ουαλία, το «*High Court of Justice*», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «*Magistrates' Court*» μετά από παραπομπή του «*Secretary of State*»·

β) στη Σκωτία, το «*Court of Session*», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «*Sheriff Court*» μετά από παραπομπή του «*Secretary of State*»·

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, το «*High Court of Justice*», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «*Magistrates' Court*» μετά από παραπομπή του «*Secretary of State*»·

δ) στο Γιβραλτάρ, το «*Supreme Court of Gibraltar*», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «*Magistrates' Court*» μετά από παραπομπή του «*Attorney General of Gibraltar*».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 ασκούνται στα ακόλουθα δικαστήρια:

— στο Βέλγιο,

α) όσον αφορά ένδικο μέσο του εναγομένου, το «tribunal de première instance» ή «rechtbank van eerste aanleg» ή «erstinstanzliche Gericht»,

β) όσον αφορά ένδικο μέσο του ενάγοντος: το «Cour d'appel» ή «hof van beroep»,

— στη Βουλγαρία, το «Апелативен съд — София»,

— στην Τσεχική Δημοκρατία, το εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου,

— στη Γερμανία, το «Oberlandesgericht»,

— στην Εσθονία, το «ringkonnakohus»,

— στην Ελλάδα, το «Εφετείο»,

— στην Ισπανία, το «Juzgado de Primera Instancia» το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου η «Audiencia Provincial» να αποφανθεί για το ένδικο μέσο,

— στη Γαλλία:

α) το «cour d'appel» για τις αποφάσεις που κάνουν δεκτή την αίτηση,

β) ο πρόεδρος του «tribunal de grande instance», για τις αποφάσεις που απορρίπτουν την αίτηση,

— στην Ιρλανδία, το «High Court»,

— στην Ισλανδία, το «heradsdomur»,

— στην Ιταλία, το «corte d'appello»,

— στην Κύπρο, το «Επαρχιακό Δικαστήριο» ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το «Οικογενειακό Δικαστήριο»,

— στη Λεττονία, το «Apgabaltiesa» μέσω του «rajona (pilsētas) tiesa»,

— στη Λιθουανία, το «Lietuvos apeliacinis teismas»,

— στο Λουξεμβούργο, το «Cour supérieure de justice», ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,

— στην Ουγγαρία, το τοπικό δικαστήριο που βρίσκεται στην έδρα του ανώτερου δικαστηρίου (στη Βουδαπέστη, το «Budai Központi Kerületi Bírósághoz»)· η απόφαση σχετικά με το ένδικο μέσο λαμβάνεται από το ανώτερο δικαστήριο (στη Βουδαπέστη, το «Fővárosi Bíróság»),

— στη Μάλτα, το «Qorti ta' l-Appell» σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τις προσφυγές στον Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12 ή αν πρόκειται για απόφαση διατροφής, με «ċitazzjoni» ενώπιον του «Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha»,

— στις Κάτω Χώρες, το «rechtbank»,

— στην Αυστρία, το «Landesgericht» μέσω του «Bezirksgericht»,

— στην Πολωνία, το «sąd apelacyjny» μέσω του «sąd okręgowy»,

— στην Πορτογαλία, αρμόδιο δικαστήριο είναι το «Tribunal da Relação». Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τα ένδικα μέσα ασκούνται μέσω αίτησης προς το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,

— στη Ρουμανία, το «Curte de Apel»,

— στη Σλοβενία, το «okrožno sodišče»,

— στη Σλοβακία, το εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου του οποίου αμφισβητείται η απόφαση,

— στη Φινλανδία, το «hovioikeus/hovrätt»,

— στη Σουηδία, το «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και Ουαλία, το «High Court of Justice», ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court»·

β) στη Σκωτία, το «Court of Session», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «Sheriff Court»·

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, το «High Court of Justice», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court»·

δ) στο Γιβραλτάρ, το «Supreme Court of Gibraltar», ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court».